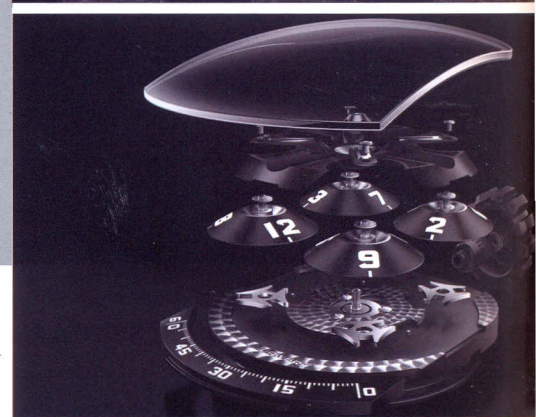

UR-203, o serie intrată deja în legendă, 100% Urwerk, 100% îndrăzneță, care exhibă toate caracteristicile tehnice specifice brandului de la sateliții ce indică orele la „panoul de comandă” de pe capac.

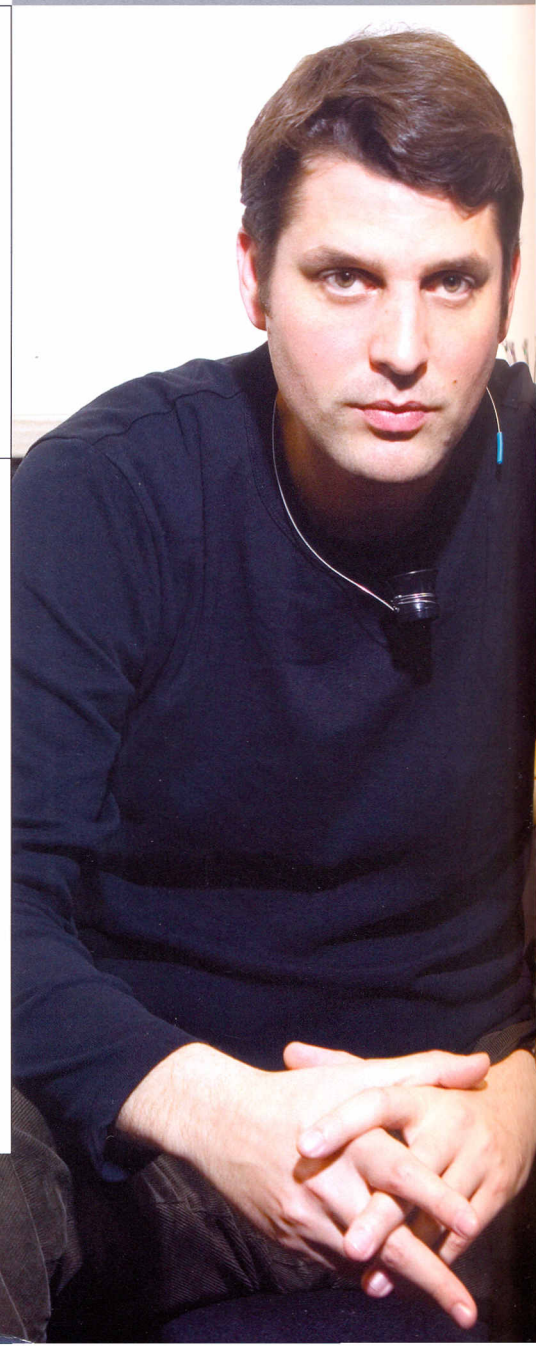
FELIX BAUMGARTNER SAU OROLOGERIA CA ADN

„Am orologeria în sânge. Sunt fiul și nepotul unor ceasornicari. Primul concert de care îmi aduc aminte a fost interpretat de mai bine de 50 de ceasuri care ticăiau în atelierul tatălui meu, de la noi de-acasă. Sunt ceasornicar prin naștere, iar acum sunt ceasornicar din pasiune.” Acestea sunt mărturisirile pe care Felix Baumgartner, copilul teribil al orologeriei elvețiene, le face fără pic de trufie. Deși orice manifestare de orgoliu i-ar putea fi iertată imediat celui care la doar 35 de ani a reușit să realizeze mai mult decât alții într-o viață de om.

De la Svend Andersen la provocarea Urwerk

Parcursul lui Felix Baumgartner a fost unul exemplar: și-a petrecut copilăria, ca și fratele său, Thomas, în atelierul de restaurator al tatălui, în care, se spune, deja de la șapte ani învățase dificilul ABC al meseriei. A urmat apoi cursurile școlii de ceasornicari din Solothurn și, în 1995, în anul terminal, citește un anunț în ziar care îi aprinde imaginația. Anunțul fusese scris de Svend Andersen, cel supranumit „ceasornicarul imposibilului”, creatorul unor piese considerate irealizabile, cofondator al Académie Horlogère des Créateurs Indépendants (AHCI), alături de Vincent Calabrese.

În 1995, Andersen ajunsese la concluzia că, dacă Academia doarește să supraviețuiască, este imperios necesar să recruteze tineri. Prin urmare, anunțul său lansa o provocare: „Dacă vrei să fii independent, acum e momentul s-o faci!” O provocare căreia Felix Baumgartner nu i-a putut rezista, așa că s-a prezentat la interviul cu Svend, pe care l-a fascinat. Un singur lucru nu a putut oferi: un CV, căci nu își imaginase că avea ce scrie într-unul. Numai că Andersen fusese cucerit și tânărul de 20 de ani primea o slujbă în atelierul maestrului (unde avea să lucreze la celebra serie Eros, cu automate ce execută un incredibil balet erotic pe capacul fiecărui ceas) și șansa...

să învețe franceza. După doi ani de ucenicie, alături de fratele său, Thomas, și un foarte bun prieten, un arhitect pasionat de ceasuri, Martin Frei, cu un capital de doar 20 000 de franci elvețieni (aproximativ 16 000 de dolari), înființează o companie care a devenit, în doar 13 ani de existență, de-a dreptul legendară: Urwerk. Scopul declarat? Să realizeze piese *haute horlogerie* care să combine tradiția cu viziunea lor futuristă.

Millenium Falcon & Mexican Fireleg

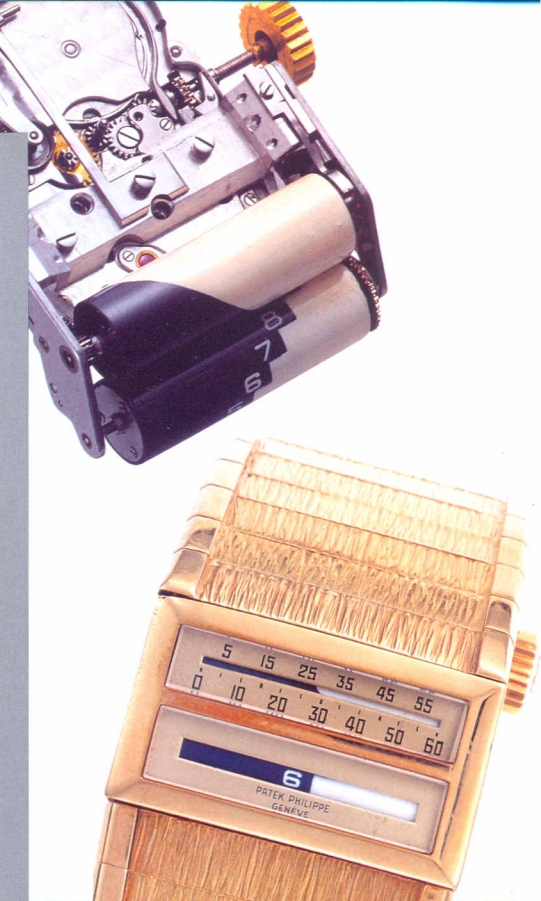
Primul ceas, UR-101, prezentat în 1997 la BaselWorld, în cadrul standului colectiv AHCI, avea să probeze că Urwerk nu e doar o companie nouă, ci una care are potențialul de a schimba modul în care concepem exprimarea timpului. Sateliții orbitali pentru indicarea orelor, complicație specifică Urwerk, nu fuseseră inventați încă, ei vor apărea abia odată cu UR-103, în 2003. UR-101, supranumit Millenium Falcon (exact, chiar numele navei spațiale pilotate de Han Solo și de copilul său, Chewbacca, în *Războiul Stelelor!*), nu are nimic din ceea ce descrie în mintea tradiționalistă un ceas. Nici cadran, nici arătătoare. Doar un *digit* orar care se plimbă, singuratic, pe un arc semicircular, indicând discret sferturile și jumătățile de oră. Următorul ceas, UR-102,

supranumit Sputnik, indică și mai clar apropierea de un satelit, căci ora călătoare seamănă cu o stație orbitală ce se mișcă imperturbabil pe o traiectorie prestabilită. În 2010, la Basel, Urwerk a propus fanilor săi ultima întruchipare a modelului devenit iconic, UR-103. Acest regal, UR-103 T Mexican Fireleg, este descris drept „o tarantulă” la fel de rapidă și de plină de venin ca toate cele din seria 103. Ediția limitată la 60 de piese aduce un ultim omagiu unei serii care a ajutat Urwerk să devină una dintre cele mai importante manufacturi ale zilelor noastre.

Tinerete fără bătrânețe...

Atunci când numele tău vine de la cel mai vechi oraș al umanității, Ur, e firesc ca istoria și tradiția să joace un rol important. Așa se face că, în același an în care Urwerk scoate la pensie o serie, lansează o alta.

E vorba de UR-CC1, un vis căruia i-a trebuit mai bine de o jumătate de secol pentru a prinde viață. În 1958, maeștrii orologeri Gilbert Albert și Louis Cottier își combinau talentele pentru a crea un ceas cum nu se mai văzuse, primul cu afișare liniară. Prototipul lor avea să fie îngropat, practic, în muzeul Patek Philippe. În 1998, Martin Frei își imaginează un model care să prezinte timpul așa cum ni-l imaginăm noi, toți cei băntuiți de viziunea liniarității sale.

Prototipul primului ceas cu afișarea liniară a trecerii timpului creat de Louis Cottier și Gilbert Albert, sursa de inspirație pentru UR-CC1 alias King Cobra. Prototipul se găsește în muzeul Patek Philippe și nu a intrat niciodată în producție.

Abia în 2009, după mai bine de doi ani de cercetare, reușește să creeze prototipul ceasului Urwerk ce afișează timpul fără să folosească un mecanism circular și îl botează CC, Cottier Cobra, ca un omagiu adus genialului Louis Cottier.

Și, dacă vorbim de creațiile anului 2010, nu se poate să nu amintim de UR-203, întruchiparea unei idei pe cât de îndrăznețe, pe atât de greu de realizat a lui Martin Frei: un model din seria 203 redus la esență, stilizat. De aceea, caruselul, sateliții pentru ore, indicatoarele telescopice pentru minute, sistemul de întoarcere automat revoluționar (reglat de subansamblul cu dublă turbină Urwerk) și cadranul, toate cântăresc cu 65% mai puțin decât modelul precedent, UR-202, complicația satelit abia atingând greutatea de... 3,57 grame.

An de an, așadar, Felix Baumgartner îi răsface pe pasionații de orologerie, demonstrând că sloganul companiei ce se definește drept „viitorul orologeriei” nu e deloc o vorbă în vânt.

